

Viipurin hiippakunnan valittu, nimetty ja virkaansa astunut uusi piispa, prof. Ilmari Johannes Salo mies.

Maamme Tiedotustaloksen uusi johtaja tri Kustaa Viikuna.

Suomen Valikuanintähtitiläs, ministeri Georg Gripenberg on nimetty Suomen erikoislähettilääksi ja täysivaltaiseksi ministeriksi Tukholmaan.

Mikko Petrakosken muistolle.

Mikko Petrakoski (ent. Pestrikoff) oli syntynyt 30. 9. 1881 Kiestingin pitäjän Sohjanansuun kylässä, kuoli 2. 4. 1943 Salon sairaalassa jo pitemmän ajan sairastettuaan sydäntautia.

Jo nuorena poikasena hän kävi venäjänkielistä alkeiskoulua Vienan Kemissä noin parisen vuotta. Hänellä oli setä Suomen puolella Salon kauppalassa kauppiana, jonne Mikko poikakin haettiin jatkamaan koulun käyntiänsä. Mutta tällä kertaa ei koulu ollutkaan enää venäjänkielinen, vaan ruotsinkielinen Kaveenin koulu, jota yksityiset pitivät yllä.

Oltuaan Salossa kahdeksan vuotta, siirtyi hän jälleen kotikunnalleen Karjalaan. Siellä hän hoiti setänsä kanssa samaa taloa. Myöhemmin hän siirtyi Perä-Pohjolan tukkiyhtiöiden palvelukseen, missä häntä ruotsinkielentaitoisena käytettiin tulkkina, koska yhtiön työnjohtajat olivat ruotsin- ja norjankielisiä. Hän toimi myöskin tukkipomona, joten hänellä oli useasti hyvinkin vastuunalaisia tehtäviä tukkien uitossa.

Hänet tunnettiin myös huimapäisenä koskenlaskijana, laskien kaikki laskukelpoiset pahimmatkin kosket Paanajärveltä aina Vienanmeren Koutaan saakka.

Hänellä oli nuoruudestaan asti Karjalan asia sydämellään. Venäjän vallankumouksen jälkeen, kun Karjalalle taas puhalsi vapaampi tuulahdus, innostui hänkin täydestä sydämestään Karjalan vapauspyrkimyksiä tukemaan. Niinpä hän tulikin valituksi v. 1919 Kiestingin kunnan kokouksessa Vienan-Karjalan väliaikaisen toimikunnan jäseneksi, jossa hän hoiti kolmannen osaston tehtäviä kahden muun jäsenen kanssa.

Maakuntapäivien kokoonnuttua v. 1920, valittiin uusi hallitus, johon Mikko Petrakoski tuli Kiestingin kunnan valtuuttamana kunnan asiain esittelijäksi. Tämän jälkeen hän vielä hoiteli rajaseudulla Vienan-Karjalan pakolaisten huoltoasioita.

Vuonna 1922 syksyllä hän siirtyi lopullisesti Etelä-Suomeen Salon seuduille, missä hän harjoitti kulku kauppaa kuolemaansa saakka.

Luonteeltaan hän oli hiljainen, vaatimaton ja hyväsydäminen. Hänen elämänsä oli esimerkillisen rehellistä ja oikeuden mukaista. Loppuelämänsä hän eli maentuneena ja hiljaisena, silti mitään valittamatta, johdettuna tämän omaistensa ja Karjalan menettämisestä sekä Karjalan vapauspyrkimysten epäonnistumisesta.

Perniössä 11 p:nä huhtikuuta 1943.

Jaakko Pohjola.

Itä-Karjalan vanhaa kulttuuria vaalimaan.

Paljon on jo Itä-Karjalasta vanhaa perinnäistä ja arvokasta hävinnyt ja häviää edelleen. Niitä olisi kuitenkin säilytettävä niin paljon kuin mahdollista. Eräs keino, jolla häviävää muinaisperintöä voidaan jälkipolville säilyttää ja valaista, on valokuvaus. Seuramme on jo aikaisemmin koettanut saada talteen Itä-Karjalan alueelta otettuja, pääasiassa Karjalan muinaisuutta ja omintakeista elämää valaisevia kuvia. Katsomme tarpeelliseksi edelleen kiinnittää tähän puoleen huomiota. Sen vuoksi pyydämme kaikkia niitä, joilla on joko aikaisemmin tai viimeaikoina Itä-Karjalasta otettuja Karjalan omintakeisuutta valaisevia kuvia, lahjoittamaan tai pientä korvausta vastaan luovuttamaan ne seurallemme säilytettäväksi. Kuvien mukana olisi lähetettävä kuvia selventävä maininta.

Karjalan Sivistysseura.
Os. Helsinki, Kasarmikatu 25